

Ewangelia Marka

Глава 1

1. Початок Євангелії Сина Божого Ісуса Христа. 2. Як написано в пророка Ісаї: Ось я посилаю ангела мого перед обличчя Твого, який приготує дорогу Твою [перед Тобою]; 3. голос того, що закликає в пустині: Приготуйте дорогу Господню, вирівняйте стежки Його. 4. Так Іван Хреститель був у пустині і проповідував хрещення - для покаяння на відпущення гріхів. 5. І приходили до нього з усієї Юдейської землі, і єрусалимці - та хрестилися всі ним у ріці Йордані, визнаючи свої гріхи. 6. Був Іван одягнений в убрання з верблюжої шерсті, мав шкіряний пояс на стегнах своїх, а їв сарану та дикий мед. 7. І проповідував, кажучи: Слідом за мною йде сильніший за мене, якому я не годен, нахилившись, розв'язати ремінця від сандалів. 8. Я хрестив вас водою, а він хреститиме вас Духом Святим. 9. Сталося, що тими днями прийшов Ісус із Назарета Галилейського та хрестився від Івана в Йордані. 10. Виходячи з води, побачив, що розкрилося небо і Дух, що, як голуб, сховався над ним; 11. і голос пролунав з неба: Ти мій улюблений Син, якого я вподобав. 12. Відразу Дух виводить Його в пустиню. 13. Був він у пустині сорок днів, спокушуваний сатаною, і перебував серед звірів і ангели служили Йому. 14. Після того, як виданий був Іван, прийшов Ісус до Галилеї, проповідуючи Євангелію [Царства Божого], 15. кажучи, що **сповнився час, наблизилося Царство Боже: Покайтеся і віруйте в Євангелію.** 16. А коли проходив біля Галилейського моря, побачив Симона й Андрія, Симонового брата, що закидали невода в море, бо були рибалками. 17. Сказав їм Ісус: **Ходіть слідом за мною, я зроблю вас ловцями людей.** 18. Негайно, покинувши сіті, вони пішли за ним. 19. Пройшовши трохи далі, побачив Якова Зеведеєвого та його брата Івана, що були в човні та лагодили ятір, 20. і відразу покликав їх. Покинувши свого батька Зеведея в човні з наймитами, вони пішли за ним. 21. Приходять до Капернаума, і зараз же в суботу, увійшовши до синагоги, почав навчати. 22. Дивувалися з науки Його, бо він навчав їх як такий, що має владу, а не як книжники. 23. І якраз був у їхній синагозі чоловік, одержимий нечистим духом, і він закричав, 24. кажучи: Що тобі до нас, Ісусе Назарянине? Чи ти прийшов вигубити нас? Знаю, хто ти є - Святий Божий. 25. І погрозив йому Ісус, кажучи: **Замовкни і вийди з нього.** 26. Стряс його нечистий дух, закричав дужим голосом [і] вийшов з нього. 27. Жахнулися всі так, що питали один одного, кажучи: Що це? Нове навчання із владою! Навіть нечистим духам наказує, і вони слухають Його. 28. І враз пішла чутка про нього всюди, по всій Галилейській землі. 29. Незабаром, залишивши синагогу, прийшов він із Яковом та Іваном до хати Симона й Андрія. 30. А Симонова теща лежала в гарячці; тож Йому негайно сказали про неї. 31. Він підійшов, і взявши за руку, підвів її; і залишила її гарячка; вона почала слугувати їм. 32. А як звечоріло, коли вже зайшло сонце, попринесли до нього всіх недужих та біснуватих. 33. Усе місто зібралося перед дверима. 34. І він вилікував багатьох хворих на різні

недуги, вигнав численних бісів, не давав бісам говорити, бо знали Його, [що він Христос]. **35.** А вранці, ще затемна, вставши, вийшов та пішов у самотнє місце і там молився. **36.** І поспішили за ним Симон і ті, що з ним; **37.** знайшли Його та й кажуть Йому: Усі тебе шукають. **38.** А він відповів їм: **Ходімо в інші місця, до сусідніх сіл [та міст], щоб і там проповідувати, бо на те я й прийшов.** **39.** І він пішов, проповідуючи в їхніх синагогах по всій Галилеї та виганяючи бісів. **40.** Приходить до нього прокажений, благає Його і, впавши на коліна, каже Йому: Якщо хочеш, можеш очистити мене. **41.** Змилосердився він, простягнувши руку, доторкнувся до нього та й каже Йому: **Хочу - стань чистим!** **42.** І вмить зійшла з нього проказа і він очистився. **43.** І, погрозивши йому, зараз відіслав його, **44.** суворо наказавши: **Гляди ж, нікому нічого не кажи, але піди та покажися священикові і занеси за своє очищення те, що велів Мойсей, - їм на свідчення.** **45.** А той, вийшовши, почав багато оповідати й розголошувати про ту справу, тож більше не міг він відкрито увійти до міста, але перебував віддалік, у потаємних місцях, і приходили до нього звідусіль.

Глава 2

1. Коли через кілька днів прийшов знову до Капернаума, поширилася чутка, що він удома. **2.** І зібралося багато людей, так що не вміщалися навіть коло дверей, а він виголошував їм слово. **3.** І приходять до нього, несучи спаралізованого, якого несло четверо. **4.** Не маючи змоги наблизитися до нього через натовп, розкрили дах над місцем, де він був, і, зробивши діру, звісили ліжак, на якому лежав паралізований. **5.** Побачивши їхню віру, Ісус каже спаралізованому: **Дитино, відпускаються твої гріхи!** **6.** Були там деякі книжники, що сиділи й думали в серцях своїх: **7.** Чому він так каже? Зневажає Бога; хто ж може відпускати гріхи, крім самого Бога? **8.** І тут же Ісус, зрозумівши своїм духом, що вони так думають у собі, каже їм: **Що це ви думаєте в серцях ваших?** **9.** **Що легше - сказати паралізований: Відпускаються тобі гріхи чи сказати: Встань, візьми свої носилки та йди собі?** **10.** Але щоб ви знали, що Син Людський має владу відпускати гріхи на землі, каже паралізований: **11.** **Кажу тобі, встань, візьми ліжко своє і йди до своєї оселі.** **12.** І той тут же встав, узявши ліжко, вийшов перед усіма так, що всі дивувалися; і славили Бога, кажучи: Ніколи ще такого ми не бачили. **13.** Він вийшов знову до моря, і увесь нарід ішов до нього. І він навчав їх. **14.** А переходячи, побачив Левія Алфеевого, що сидів на митниці, і каже йому: **Іди за мною.** Той устав і пішов за ним. **15.** Коли він сидів за столом у його оселі, багато митників та грішників сиділо за столом з Ісусом та з Його учнями, бо було їх чимало, і вони ходили за ним. **16.** І книжники фарисейські, побачивши, що він їсть з митниками та грішниками, казали Його учням: Чому він їсть з митарями та грішниками? **17.** Почувши це, Ісус каже їм: **Не здорові, а хворі потребують лікаря; я прийшов кликати не праведників, а грішників.** **18.** А учні Іванові та фарисеї постили. І приходять вони й кажуть Йому: Чому учні Іванові та учні фарисейські постять, а твої учні не постять? **19.** Ісус сказав їм: **Чи можуть весільні гості постити, коли з ними молодий? Доки**

мають із собою молодого, не можуть постити. **20.** А прийдуть дні, коли заберуть від них молодого; отоді в ті дні й поститимуть. **21.** Ніхто не пришиває латки з небіленого полотна до старого одягу, бо інакше нове відірветься від старого, і дірка стане ще гірша. **22.** І ніхто не вливає нового вина в старі бурдюки, бо інакше вино порве бурдюки - і тоді й вино пропаде, й бурдюки; але нове вино вливають у нові бурдюки. **23.** Як переходив він у суботу через засіяні ниви, Його учні почали на ходу зривати колоски. **24.** А фарисеї казали Йому: Поглянь-но, що вони роблять у суботу те, чого не слід? **25.** А він каже їм: Чи ви ніколи не читали, що зробив Давид, маючи потребу, бо ж зголоднів сам і ті, що були з ним? **26.** Як увійшов до Божого дому - за архиєрея Авіятара - і з'їв хліби принесення, що їх не можна було їсти нікому, крім священників, і дав тим, що були з ним? **27.** І сказав їм: Суботу встановлено для людини, а не людину для суботи, **28.** тому Син Людський є владикою і суботи.

Глава 3

1. І ввійшов знову до синагоги. І був там чоловік, що мав суху руку. **2.** І стежили за ним, чи оздоровить його в суботу, щоб Його звинуватити. **3.** І каже чоловікові, що мав суху руку: **Стань посередині.** **4.** А їм каже: **В суботу годиться робити добро чи робити зло, душу врятувати чи згубити?** Вони ж мовчали. **5.** І глянувши на них із гнівом, засмучений закам'янілістю їхнього серця, каже чоловікові: **Простягни руку!** Той простягнув і його рука одужала. **6.** І вийшли фарисеї і зараз же з іродіанами радили раду проти нього, як Його знищити. **7.** А Ісус відійшов зі своїми учнями до моря, і велика юрба пішла за Ним із Галилеї та з Юдеї, **8.** з Єрусалима та з Ідумеї, з Зайордання та з Тира й Сидона. Великий натовп, почувши, що робив він, прийшов до нього. **9.** І сказав своїм учням, щоб приготували човен, аби нарід не тиснув на нього; **10.** бо він воздоровив багатьох, тож ті, що мали недуги, кидалися на нього, щоб до нього доторкнутися. **11.** І нечисті духи, коли бачили Його, падали долілиць перед ним і кричали, кажучи: Ти Син Божий! **12.** Він суворо наказав їм, щоб не виявляли Його. **13.** І виходить на гору і кличе тих, кого сам хотів, і вони прийшли до нього. **14.** Він призначив дванадцятьох, яких назвав апостолами, щоб були при ньому, і щоб посилати їх проповідувати; **15.** щоб мали владу виганяти бісів. І призначив дванадцятьох; **16.** дав Симонові ймення Петро; **17.** і Якову Зеведеєвому та Іванові, братові Якова, дав імення Воанергес, тобто сини грому; **18.** і Андрія, і Пилипа, і Вартоломія, і Матвія, і Тому, і Якова Алфеевого, і Тадея, і Симона Кананіта, **19.** і Юду Іскаріотського, що й видав Його. **20.** І приходить додому; і знову збирається юрба, тож не могли вони навіть хліба з'їсти. **21.** Коли його рідні почули, то вийшли, щоб узяти його, бо казали, що він не при собі. **22.** А книжники, що поприходили з Єрусалима, казали, що він має Вельзевула і що бісівським князем бісів виганяє. **23.** І, покликавши їх, Він промовляв їм у притчах: **Як може сатана сатану виганяти?** **24.** І коли царство проти себе поділиться, не може встояти те царство; **25.** і коли дім проти себе поділиться,

не може встояти той дім. **26.** І коли сатана повстав проти себе самого й поділився, не може встояти, але то його кінець. **27.** Ніхто не може пограбувати добро дужого, вдершись до його дому, якщо спершу не зв'яже дужого, і лише тоді пограбує його дім. **28.** Щиру правду кажу вам, що всі гріхи й огуди відпустяться людським синам, хоч скільки б вони не богозневажали; **29.** а хто зневажатиме Святого Духа, той не матиме відпущення довіку, а підпаде під вічний осуд. **30.** Бо ж казали: Він має нечистого духа. **31.** І приходять Його мати та Його брати і, стоячи надворі, послали до нього, кличучи Його. **32.** І сидів натовп довкола нього. І кажуть Йому: Ось твоя мати, і твої брати, і твої сестри надворі шукають тебе. **33.** А він у відповідь їм каже: **Хто моя мати та мої брати?** **34.** І, поглянувши довкола себе на тих, що сиділи, каже: **Ось моя мати та мої брати.** **35.** Бо хто виконає Божу волю, той мені брат, і сестра, і мати.

Глава 4

1. І знову почав навчати біля моря. І зібралася до нього велика юрба, так, що він сам, увійшовши до човна, сидів на морі, а весь натовп був край моря, на землі. **2.** І навчав їх багато притчами і казав їм у Своїм навчанні: **3.** Слухайте. Ось вийшов сіяч сіяти. **4.** І коли сіяв, одне зерно впало на дорогу, і налетіли птахи та з'їли його. **5.** І друге впало на кам'янистий ґрунт, де земля була не глибокою, і зараз зійшло, бо не мало глибокої землі, **6.** а як сонце зійшло, прив'яло і, не маючи коріння, засохло. **7.** А інше впало між терен, і вигнався терен і заглушив його, і воно не дало плоду. **8.** Ще інше впало на добру землю і дало паросток, що зійшов та ріс; і приносило плід одне в тридцять, одне в шістдесят, і одне в сто разів. **9.** І сказав: Хто має вуха, щоб слухати, хай слухає! **10.** І як лишився на самоті, ті, що були з ним із дванадцятьма, запитали Його про ці притчі, **11.** і він відповів їм: Вам дано таємницю Божого Царства; а тим, що осторонь, усе роз'яснюється в притчах, **12.** щоб оком бачили - і не розуміли; вухом слухали - і не зрозуміли; щоб коли вони не навернулися, не простилися б гріхи їхні! **13.** І каже їм: Невже ви не зрозуміли цієї притчі? А як же зрозумієте всі притчі? **14.** Сіяч сіє слово. **15.** Ось ті, що на дорозі, де сіється слово; і коли почують, зараз же приходять сатана і забирає слово, посіяне в них. **16.** А це ті, що на каміннім ґрунті посіяні; коли почують слово, то зараз же з радістю приймають його; **17.** а не мають в собі кореня і нестійкі; щойно настане утиск або переслідування за слово, тут же спокушаються. **18.** А це ось ті, що сіяні в тернях: вони чують слово; **19.** а клопоти світу й омана багатства та інших бажань, входячи, глушать слово - і стає воно безплідним. **20.** А ось ті, що сіяні на добрій землі; чують слово, і приймають, і приносять плід: один у тридцять, і один у шістдесят, і один у сто разів. **21.** І казав їм: Чи приносять світильник, щоб поставити під посудину чи під ліжко? Чи щоб поставити у свічник? **22.** Бо нема нічого захованого, що б не виявилось, і нема таємного, яке не розкрилося б. **23.** Якщо хто має вуха, щоб слухати, хай слухає. **24.** І казав їм: Вважайте на те, що чуєте. Якою мірою міряєте, буде й вам відміряно, і додасться вам. **25.** Бо хто має, - дасться йому; а хто не має,

то й те, що має, забереться в нього. **26.** І казав: Таким є Боже Царство: як той чоловік, що сіє насіння в землю; **27.** і чи спить, чи встає вночі та вдень, а насіння сходить і росте, а як, - не знає він. **28.** З себе самої земля родить: спершу стебло, потім колос, а тоді - повно пшениці в колосі. **29.** Коли ж доспе плід, тут же посилає серпа, бо настали жнива. **30.** І казав: До чого уподібимо Боже Царство? Або до якої притчі прирівняємо його? **31.** Воно - як зерно гірчиці; коли сіється в землю, є найменшим з усіх земних насін, що на землі; **32.** а коли посіяне виростає, то стає більшим від усякого зілля і дає гілля таке велике, що в його затінку може загніздитися птаство небесне. **33.** І багатьма притчами говорив їм слово, як вони могли сприйняти; **34.** без притчі ж не говорив їм; а окремо пояснював усе своїм учням. **35.** І каже їм того дня, як настав вечір: **Переправимося на той бік.** **36.** Відпустивши натовп, взяли Його, коли був у човні. Там були й інші човни. **37.** І знялася велика буря, хвилі заливали човен, так що вже наповнювався човен. **38.** А він був сам на кермі, на подушці спав. І будять Його й кажуть Йому: Учителю, чи тобі байдуже, що гинемо? **39.** Вставши, приказав вітрові й сказав морю: **Замовкни, вщухни.** І улігся вітер, і настала велика тиша. **40.** Сказав їм: **Чому ви такі лякливі? Невже не маєте віри?** **41.** І злякалися великим страхом та й говорили один одному: Хто ж він такий, що і вітер і море Йому підкоряються?

Глава 5

1. І перепливали на другий бік моря до землі Гадаринів. **2.** Щойно вийшов він із човна, тут же перестрів Його чоловік з гробниць, що мав духа нечистого. **3.** Жив він у тих гробницях, і ніхто не міг його скувати й ланцюгами, **4.** бо коли часто в'язали його путами і кайданами, та він розривав кайдани і нищив пута, і ніхто не міг його приборкати; **5.** і завжди, ніч і день, був у гробницях і в горах, кричав і бився об каміння. **6.** Та, побачивши Ісуса здаля, побіг і вклонився Йому. **7.** І закричавши сильно, каже: Що тобі до мене, Ісусе Сину Бога Всевишнього? Заклинаю тебе Богом, не муч мене! **8.** Бо говорив йому: **Нечистий душе, вийди з людини!** **9.** І питав його: **Яке твоє ім'я?** Каже: Легіон моє ім'я, бо нас багато. **10.** І дуже благав Його, щоб не виганяв їх звідси. **11.** Паслося там на горі велике стадо свиней. **12.** Просили Його, кажучи: Пошли нас у свиней, щоб у них увійшли ми. **13.** І дозволив їм. І повиходили нечисті духи, увійшли в свиней; кинулося стадо з кручі в море, - десь зо дві тисячі, - і втопилося в морі. **14.** А ті, що пасли, втекли й сповістили в місті і в селах; і вийшли побачити, що сталося. **15.** Приходять до Ісуса, бачать біснுவатого - того, що мав легіона, - який сидить зодягнений, при своїм розумі, - і злякалися. **16.** Розповіли ж їм очевидці, що сталося з біснуватим, і про свиней. **17.** І почали благодіти Його відійти від їхньої землі. **18.** Як увійшов він до човна, то просив Його біснуватий, щоб бути з ним. **19.** І не дозволив йому, але сказав йому: **Іди до своєї оселі, до своїх, сповісти їм, що тобі Господь зробив, як змилосердився над тобою.** **20.** І пішов він та й почав проповідувати у Десятимісті про те, що зробив йому Ісус; і всі дивувалися. **21.** Як переплив Ісус човном знову на другий бік, зібралася

численна юрба довкола нього; і він був біля моря. **22.** Приходить один із старшин синагоги на ім'я Яір і, побачивши Його, падає до ніг, **23.** і дуже просить кажучи: Донька моя при смерті. Якби ж ти Прийшов й поклав на неї руки, щоб урятувалася й жила. **24.** І пішов з ним. За ним ішов великий натовп, тиснув Його. **25.** І жінка, що страждала від кровотечі дванадцять років **26.** та багато натерпілася від численних лікарів, - витратила все своє майно і жодного полегшення не мала, але стало їй ще гірше, - **27.** почувши про Ісуса, підійшла в натовпі ззаду й доторкнулася до Його одягу. **28.** Говорила, що якщо лиш доторкнуся до Його одягу, - видужаю. **29.** І тут же припинилася її кровотеча і відчула в тілі, що вилікувалася від хвороби. **30.** Тієї ж миті Ісус відчув у собі, що сила вийшла з нього; обернувшись до натовпу, казав: **Хто доторкнувся до мого одягу?** **31.** Говорили Йому Його учні: Ти ж бачиш, що натовп тіснить тебе, і питаєш: **Хто доторкнувся до мене?** **32.** І оглядався, щоб побачити ту, яка це зробила. **33.** Жінка ж, злякавшись і тремтячи, знаючи, що сталося з нею, прийшла і впала перед ним, сказала Йому всю правду. **34.** Він же сказав до неї: **Дочко, віра твоя врятувала тебе, іди з миром і будь здоровою від своєї недуги.** **35.** Коли він ще говорив, приходять від старшини синагоги та й кажуть, що донька твоя померла, навіщо ще турбувати Учителя? **36.** Ісус, почувши мовлене, каже старшому синагоги: **Не бійся, тільки віруй.** **37.** І не дозволив, щоб за ним хтось ішов, за винятком Петра, Якова й Івана - брата Якова. **38.** І приходять у дім старшого синагоги; бачить сум'яття і тих, що дуже плакали й голосили. **39.** Увійшовши, каже їм: **Чому метушитесь і плачете? Дівчина не померла, а спить.** **40.** І сміялися з нього. Він же, провівши всіх, бере батька й матір дівчини та тих, що були з ним, і входить туди, де лежало дівча. **41.** І, взявши дівчину за руку, каже їй: **Таліта кум,** - що в перекладі означає: **Дівчино, кажу тобі, встань!** **42.** І вмить підвелася дівчина й ходила, бо мала дванадцять років. І жахнулися одразу від великого дива. **43.** Та наказав їм дуже, щоб ніхто не довідався про це. І звелів дати їй їсти.

Глава 6

1. Вийшов звідти, приходить до свого рідного краю, а за ним ідуть Його учні. **2.** І як настала була субота, почав навчати в синагозі; а численні слухали й дивувалися, кажучи: Звідки в нього це, і що за мудрість дана Йому, і що за чуда творяться Його руками? **3.** Хіба він не тесля, не син Марії та не брат Якова, Йосії, Юди і Симона? І чи не Його сестри посеред нас? І спокушались через нього. **4.** А Ісус їм відповідав, що **пророк не лишається без пошани, хіба лишень у своїм ріднім краї, серед своїх рідних і в своїм домі.** **5.** І не міг там жодного чуда зробити, тільки оздоровив кількох недужих, поклавши на них руки. **6.** І дивувався їхньому невірству. І обходив села довколишні, навчаючи. **7.** Закликавши дванадцятьох, почав посилати їх по двох, даючи їм владу над нечистими духами. **8.** Сказав їм, щоб нічого не брали в дорогу - тільки один жезл: **[ані палиці,] ані хліба, ані торби, ані мідяків у пояс,** **9.** але щоб взули сандалі і не зодягалися в дві одежі. **10.** Говорив їм: **Куди**

лишень ввійдете до хати, там будьте, доки не вийдете звідти. **11.** І коли б в якомусь місці не прийняли вас і не послухали вас, то, виходячи звідти, обтрусіть порошок з ніг - як свідчення проти них. [Щиру правду кажу вам - легше буде Содомові й Гоморрі в день судний, ніж містові тому]. **12.** Вийшовши, проповідували, щоб покаялися, **13.** виганяли численних бісів, а багатьох недужих помазували оливою - і зцілювали. **14.** Почув був цар Ірод, бо відоме стало Його ім'я; говорив, що це Іван Хреститель з мертвих устав, тому й такі сили нуртують у ньому. **15.** Інші ж казали, що це Ілля. Ще інші вважали, що то пророк або один із пророків. **16.** Почувши, Ірод сказав: Той Іван, якому я відтязав голову, це він воскрес. **17.** Бо Ірод, пославши, схопив був Івана, посадив його у в'язницю - через Іродіяду, дружину свого брата Пилипа, бо з нею одружився. **18.** Бо Іван сказав Іродові: не годиться тобі мати за жінку дружину свого брата. **19.** Іродіяда гнівалася на нього, захотіла його вбити, та не могла. **20.** Бо Ірод боявся Івана, знаючи його як чоловіка праведного й святого, охороняв його; слухаючи, дуже непокоївся, але слухав з насолодою. **21.** Як настав догідний день, коли Ірод з нагоди дня свого народження влаштував вечерю для своїх вельмож, тисячних, галилейських старшин, **22.** ввійшла донька Іродіяди і танцювала; догодила Іродові й тим, що сиділи з ним при столі. Сказав цар дівчині: Проси в мене, чого тільки хочеш, і дам тобі. **23.** І запрягався їй: Чого тільки попросиш у мене, дам тобі, хоч би й півцарства мого. **24.** Вийшла та спитала в матері: Чого попросити? Вона сказала: Голови Івана Хрестителя. **25.** І тут же притомом підійшла до царя, попросила, кажучи: Хочу, щоб негайно дав мені ти на полумиску голову Івана Хрестителя. **26.** Засмутився цар, але через клятву і тих, що сиділи при столі, не захотів їй відмовити. **27.** Тут же цар послав ката, наказав принести його голову. Той пішов, відрубав його голову у в'язниці **28.** і приніс його голову на полумиску, дав дівчині, а дівчина піднесла її своїй матері. **29.** І коли його учні почули, то прийшли, взяли тіло і поклали його до гробниці. **30.** Посходилися апостоли до Ісуса і сповістили Йому про все - скільки зробили і що навчили. **31.** І каже їм: **Підіть самі подалі від людю, на самоту та відпочиньте трохи.** Бо таки багато було тих, що приходили й відходили, навіть не було коли підкріпитися. **32.** І віддалилися човном на самоту у відлюдне місце. **33.** Та побачили їх, як пливли, пізнав їх багато хто. Пішки збіглися туди з усіх міст, випередили їх. **34.** Вийшовши, побачив Ісус численний натовп, змилосердився над ними; були так, як ті вівці, що не мають пастуха, і почав їх багато навчати. **35.** Минуло багато часу і учні, приступивши до нього, говорили, що місце відлюдне, а час уже пізній, **36.** тож відпусти їх, щоб пішли до навколишніх сіл і слобід та купили собі чогось їсти. **37.** Він же, відповівши, сказав їм: **Дайте ви їм їсти.** І відповідають Йому: Чи, піти, маємо купити за двісті динаріїв хліби і дати їм їсти? **38.** Він же каже їм: **Скільки хлібів маєте?** Ідіть подивіться. І дізнавшись, кажуть: П'ять і дві рибини. **39.** І звелів їм посадити всіх гуртами на зеленій траві. **40.** Посідали група за групою по сто та по п'ятдесят. **41.** Узявши п'ять хлібів та дві рибини, поглянувши на небо, поблагословив і розломив хліби і давав учням своїм, щоб клали перед ними, а обидві рибини всім розділив. **42.** Усі

їли й наситилися, **43.** а зібрали з того, що лишилося, та з риб - дванадцять повних кошиків. **44.** А тих, що споживали хліб, було із п'ять тисяч душ. **45.** І тут же змусив своїх учнів сісти в човен і плисти на той бік до Витсаїди раніше за нього, а він тим часом відпустить натовп. **46.** Відпустивши, пішов на гору помолитися. **47.** Як настав вечір, човен був серед моря, а він сам - один на суходолі. **48.** Побачивши, що втомилися від веслування, - бо вітер дув проти них, - біля четвертої сторожі ночі підійшов до них, йдучи морем, і хотів їх поминути. **49.** Вони ж, побачивши, що він іде морем, подумали, що це привид, і закричали; **50.** бо всі Його побачили й стривожились. І тут же заговорив до них, і каже їм: **Сміливіше, це я, не бійтеся.** **51.** Увійшов до них у човен - і вітер ущух. **52.** А вони подумки все ще жахалися, бо не зрозуміли чуда з хлібами, оскільки серце їх було закам'янілим. **53.** Перепливши, прибули до Генезаретської землі, й причалили. **54.** Як вийшли з човна, [люди] відразу впізнавши Його; **55.** оббігли всю ту околицю і почали на ношах приносити хворих - скрізь, де б він не з'явився. **56.** І куди б не входив, - до сіл, міст, поселень, - скрізь клали на перехрестях доріг недужих і благали Його, щоб хоч до краю Його одягу доторкнутися; ті, що доторкалися до нього, видужували.

Глава 7

1. Зібралися до нього фарисеї та деякі з книжників, що прийшли з Єрусалима. **2.** Помітили, що деякі з Його учнів їли хліб нечистими, тобто немитими, руками. **3.** Бо фарисеї і всі юдеї не їдять, якщо добре не виміють рук, як то заповідали їхні предки; **4.** повернувшись із торгу, поки не обмиються, не їдять. Є й багато чого іншого, що вони прийняли: миття чашок, глечиків, мідного посуду, ліжок. **5.** Питають Його фарисеї і книжники: Чому твої учні не тримаються традицій предків і немитими руками їдять хліб? **6.** Він сказав їм: **Добре Ісая пророкував про вас, лицемірів, як написано: Цей нарід устами мене шанує, а серце його далеке від мене; даремно ж** **7.** шанують мене, навчаючи наук людських заповідей. **8.** Залишивши Божу заповідь, ви тримаєтесь людських передань: [миєте глечики й чашки й робите багато такого іншого.] **9.** Говорив їм: Хитро-мудро відкидаєте ви Божу заповідь, аби лишень зберегти передання ваші. **10.** Мойсей сказав: Шануй свого батька і свою матір; іще: Хто проклинає батька або матір, хай помре смертю. **11.** Ви ж кажете: Якщо хто скаже батькові або матері: це корван, тобто дар, те, що ви мали б одержати від мене; **12.** то вже після цього дозволяється нічого не робити для батька чи для матері, **13.** переступаєте Боже слово - отим вашим переданням, яке ви ж і встановили. І робите багато інших подібних речей. **14.** Знову покликав людей та казав їм: Послухайте мене всі і зрозумійте. **15.** Нічого немає поза людиною, що входило б у неї і робило б її нечистою; але те, що виходить з неї, - оте людину й опоганює. **16.** [Якщо хто має вуха, хай слухає.] **17.** І коли від люду ввійшов він до оселі, то учні запитали Його про притчу. **18.** Каже їм: **Невже й ви такі некітливі? Чи не розумієте, що все, що ззовні входить у людину, не може зробити її нечистою,** **19.** бо воно не йде до

серця, а в живіт, потім виходить, очищуючи всяку їжу? **20.** Казав ще: **Що виходить від людини, те її робить нечистою.** **21.** З середини, з людського серця виходять злі думки, перелюби, розпуста, вбивства, **22.** крадіжки, захланність, лукавства, омана, безсоромність, заздрість, огуда, гордощі, безглуздя. **23.** Усе це зло з середини виходить і людину опоганює. **24.** Підвівшись, пішов звідти в землі Тирські [і Сидонські]. Увійшов до хати; не хотів, щоб хтось довідався, але не зміг утаїтися. **25.** Щойно почула про нього жінка, дочка якої мала нечистого духа, прийшла й припала до Його ніг; **26.** жінка була поганської віри, родом сиропфінікійка; благала Його, щоб вигнав біса з її дочки. **27.** Сказав їй: **Нехай спочатку наситяться діти, бо негаразд відібрати хліб у дітей і кинути щенят.** **28.** А вона у відповідь каже Йому: Господи, але ж і щенята під столом їдять кришки від дітей. **29.** Сказав їй: **За це слово іди, біс уже вийшов з твоєї дочки.** **30.** Коли вона прийшла додому, то побачила, що біс вийшов з дочки і та лежала на ліжку. **31.** Залишивши околиці Тира й Сидона, знову прийшов до Галилейського моря в околиці Десятимістя. **32.** Приводять до нього глухого й німого, просять Його, щоб поклав на нього руку. **33.** Відвівши його набік від юрби, поклав свої пальці в вуха його і, плюнувши, доторкнувся до його язика; **34.** поглянувши на небо, зідхнув та й каже йому: **Еффата, тобто: Відкрійся.** **35.** Вмить відкрилися його вуха, і спав параліч з його язика - і заговорив правильно. **36.** Наказав, щоб нікому про це не говорили. Та чим більше забороняв, тим більше вони розголошували. **37.** І надзвичайно дивувалися, кажучи: Усе добре робить - глухим дає слух, німим - мову.

Глава 8

1. У ті дні, як було дуже багато людей і не мали чого їсти, покликав учнів і каже їм: **2. Жаль мені їх, бо вже три дні перебувають зі мною, а не мають чого їсти;** **3.** коли відпущу їх голодними додому, пристануть у дорозі, бо деякі з них прийшли здалека. **4.** І відповіли Йому Його учні: звідкіля в цій глушині хтось зможе їх хлібом наситити? **5.** Запитав їх: **Скільки маєте хлібів?** Вони ж сказали: Сім. **6.** Велить юрбі розсістися на землі, і, взявши сім хлібів, віддав хвалу, переломив і дав своїм учням, щоб передавали. І роздали людям. **7.** Мали також трохи риби; Він її поблагословив і сказав теж роздати. **8.** Їли - наситилися, і залишилося сім кошів недоїденого. **9.** А було людей щось із чотирьох тисяч. І відпустив їх. **10.** Відразу ввійшовши до човна з учнями, прибув до Далманутської землі. **11.** Вийшли фарисеї і почали сперечатися з ним, вимагати знака з неба, щоб випробувати Його. **12.** Зідхнувши своїм духом, каже: **Чому оцей рід знаку шукає? Щиру правду кажу вам, що не буде дано цьому родові знаку.** **13.** Залишивши їх, сів знову [до човна] і відбув на другий бік. **14.** І забули вони взяти хліби і, крім однієї хлібини, не мали нічого з собою в човні. **15.** Остерігав їх, кажучи: **Глядіть, стережіться закваски фарисейської та закваски Іродової.** **16.** А ті все говорили між собою, що хліба не мають. **17.** Знаючи це, каже їм: **Чому думаєте, що хліба не маєте? Чи й досі не знаєте, чи ще не розумієте? І ваше серце скам'яніло?** **18.** Маючи очі,

не бачите, маючи вуха, не чуєте? Чи не пам'ятаєте, **19.** як я п'ять хлібів переломив на п'ять тисяч, то скільки повних кошів недоїденого зібрали? Кажуть Йому: Дванадцять. **20.** А як сім на чотири тисячі, то скільки повних кошиків шматків зібрали? Кажуть: Сім. **21.** Тоді він каже їм: **То й ще не розумієте?** **22.** Приходять до Витсаїди. І приводять до нього сліпого, благають, щоб доторкнувся до нього. **23.** Взявши сліпого за руку, вивів його за село; послинивши йому очі, поклав руки на нього, запитав: **Щось бачиш?** **24.** І поглянувши, каже: Бачу, люди мов дерева, і бачу що ходять. **25.** Потім знову поклав руки на його очі - і тоді прозрів, одужав, побачив усе ясно. **26.** Відіслав його додому, кажучи: **До села не входи, [не розповідай нікому в селі].** **27.** Пішов Ісус з учнями до сіл Кесарії Пилипової; дорогою розпитував своїх учнів, кажучи їм: **За кого мене люди вважають?** **28.** Вони відповіли, кажучи, що одні за Івана Хрестителя, інші - за Іллю, ще інші - за одного з пророків. **29.** І ще спитав їх: **А ви ж за кого мене маєте?** Обізвався Петро та й каже Йому: Ти є Христос. **30.** Тоді суворо наказав їм, щоб нікому не розповідали про нього. **31.** Почав їх навчати, що Людському Синові треба буде багато постраждати, відцураються від нього старшини, архиєреї, книжники; уб'ють Його, але по трьох днях воскресне. **32.** Слово говорив відверто. Петро відкликав Його у бік, почав дорікати Йому. **33.** Обернувшись, поглянувши на учнів, докорив Петра словами: **Іди геть від мене, сатана, бо не думаєш про те, що Боже, а про те, що людське.** **34.** Покликавши людей і своїх учнів, сказав їм: **Хто хоче за мною іти, хай зречеться себе самого, візьме свій хрест та йде за мною.** **35.** Бо коли хто хоче душу свою врятувати, той погубить її; а хто погубить свою душу задля мене і Євангелії, той врятує її. **36.** Бо яка користь людині, якщо придбає весь світ, але занапастить душу? **37.** Або що дасть людина замість своєї душі? **38.** Бо якщо хто буде соромитися мене й моїх слів перед цим перелюбним і грішним родом, тоді й Людський Син засоромиться його, коли прийде в славі свого Отця зі святими ангелами.

Глава 9

1. І промовив до них: **Щиру правду кажу вам - деякі з тих, що стоять тут, не зазнають смерті, доки не побачать Божого Царства що прийшло в могутності.** **2.** А після шести днів бере Ісус Петра, Якова та Івана, виводить лише їх на високу гору, на самоту. І - переобразився перед ними; **3.** одяг Його став блискучим, таким білим, що жоден білильник на землі не зміг би так вибілити. **4.** І з'явився їм Ілля з Мойсеєм, які розмовляли з Ісусом. **5.** Озвався Петро і сказав Ісусові: Учителю, добре нам тут бути! Зробімо три шатра - тобі, Мойсееві та Іллі, кожному по одному. **6.** Не знав, що говорив - так були перелякані. **7.** З'явилася хмара, затінила їх - і залунав голос із хмари: **Це мій улюблений Син, Його слухайте!.** **8.** І тут же поглянувши, не побачили вже нікого з собою, крім одного Ісуса. **9.** Щойно зійшли вони з гори, наказав їм, щоб нікому не розповідали про те, що вони бачили, доки Син Людський не воскресне з мертвих. **10.** Закарбували вони те слово, та все допитувалися: що то значить - з мертвих воскреснути? **11.** Зверталися до нього, мовлячи: Чому

книжники кажуть, що спочатку треба прийти Іллі? **12.** Він пояснив їм: **Ілля, коли він прийде раніше, усе виправить. Але ж написано про Людського Сина, що він має багато чого витерпіти, бути зневаженим!** **13.** Але скажу вам, що Ілля таки прийшов, але зробили йому все, що хотіли, як **ото написано про нього.** **14.** Прийшов до учнів, побачив безліч людей довкола них та книжників, які сперечалися з ними. **15.** Негайно ця людність, побачивши Його, здивувалася і, підбігши, вітала Його. **16.** Запитав їх: **Про що сперечаєтеся між собою?** **17.** Відповів Йому один із натовпу: Учителю, привів я до тебе мого сина, що має німого духа. **18.** Як тільки де схопить його, то кидає ним, а він піну пускає, скрегоче зубами, ципеніє. Казав я твоїх учнів, щоб вигнали його, але не змогли. **19.** Відповівши, каже їм: **О роде без віри, доки буду між вами? Доки терпітиму вас? Приведіть його до мене.** **20.** І привели його до нього. Побачивши його, тут же дух стрепенув його ;, упав на землю, качався, випускаючи піну. **21.** Запитав його батька: **Скільки часу, відколи це сталося з ним?** Той відповів: з дитинства; **22.** часто кидає його у вогонь і воду, щоб знищити; якщо щось можеш, допоможи нам, змилосердься над нами. **23.** Ісус же сказав йому: **Щодо "якщо щось можеш", то - все можливе віруючому.** **24.** Тут батько хлопця, скрикнувши, зі сльозами промовив: Вірую, поможи моєму недовірству. **25.** Зауваживши, що збігається натовп, пригрозив нечистому духові, кажучи йому: **Душе німий і глухий, я тобі наказую, вийди з нього і більше не входи до нього!** **26.** Закричавши і дуже напружившись, вийшов; а хлопець став як мертвий; деякі казали, що він помер. **27.** Ісус же взяв його за руку, підвів його, а той встав. **28.** Коли прийшов до оселі, учні стали питати Його на самоті: Чому ми не змогли його вигнати? **29.** Сказав їм: **Це поріддя нічим не можна вигнати, як тільки молитвою [і постом].** **30.** Вийшовши звідти, пішли через Галилею. Не бажав, щоб хтось дізнався; **31.** навчав своїх учнів, говорив їм, що **Людський Син буде виданий у руки людей, і вб'ють Його, і убитий після трьох днів воскресне.** **32.** Вони не розуміли суті, але боялися Його запитувати. **33.** Прибули до Капернаума. І коли був у господі, запитував їх: **Що це дорогою ви сперечалися?** **34.** Вони ж мовчали. Бо сперечалися один з одним дорогою, хто з них є більшим. **35.** Сівши, покликав дванадцятьох і каже їм: **Якщо хто хоче бути першим, - хай буде між усіма найменший і всім слугою.** **36.** Узяв дитину, поставив її посеред них, обняв і сказав їм: **37. Якщо хто отаку одну дитину прийме в моє ім'я, той мене приймає, а хто мене приймає, той не мене приймає, але того, хто мене післав.** **38.** Відповів йому Іван: Учителю, ми бачили одного, [який не ходить з нами,] що він твоїм ім'ям виганяв бісів; заборонили ми йому, бо не ходить з нами. **39.** Ісус же сказав: **Не бороніть йому. Бо немає нікого, хто зробить чудо в моє ім'я, а зможе мене одразу лихословити;** **40.** бо хто не проти нас, той з нами. **41.** Бо якщо хто напоїть вас чашкою води в [моє] ім'я, - бо ж ви є Христові, - то щиро правду кажу вам, що не втратить він своєї нагороди. **42.** І якщо хто спокусить одного з цих малих, які вірять в мене, то краще йому буде, якщо прив'яжуть жорновий камінь на його шию і вкинуть в море. **43.** І якщо тебе спокушає твоя рука, відрубай її; краще тобі калікою увійти до життя, ніж, маючи обидві руки, потрапити до

геєнни, в непогасний вогонь, **44.** черв'як не гине і вогонь не гасне]. **45.** І якщо твоя нога спокушає тебе, відрубай її; краще тобі увійти до життя кривим, ніж з обома ногами бути вкиненим до геєни **46.** [у вогонь непогасний, де черв'як не гине і вогонь не гасне]. **47.** І якщо твоє око спокушає тебе, кинь його; краще тобі з одним оком увійти до Божого Царства, ніж, маючи двоє очей, бути вкиненим у геєну, **48.** де їх черв'як не гине і вогонь не гасне. **49.** Бо кожний огнем осолиться [і всяка жертва сіллю посолиться]. **50.** Сіль - добра річ; якщо ж сіль стане не солонна, то чим посолити? Майте сіль у собі і будьте у мирі між собою.

Глава 10

1. І, вставши, звідти приходить до країв Юдеї, що на другім боці Йордану. Сходяться знову до нього юрби і, за звичаєм, знову їх навчає. **2.** І приступили фарисеї і, випробовуючи Його, запитували Його, чи можна чоловікові відпустити жінку. **3.** А він у відповідь сказав їм: **Що вам заповів Мойсей?** **4.** Вони сказали: Мойсей заповів написати лист розлучення і відпустити. **5.** Ісус сказав їм: Він вам написав цю заповідь з огляду на ваше жорстокосердя. **6.** Від самого початку сотворення [Бог] створив їх як чоловіка й жінку. **7.** Ось чому залишить чоловік свого батька й матір і з'єднається до своєї дружини, **8.** і будуть двоє як одне тіло: їх уже не двоє, а одне тіло. **9.** Отже, те, що Бог з'єднав, хай людина не роз'єднує. **10.** Удома учні знову розпитували Його про це. **11.** Каже їм: Якщо хто відпустить свою дружину й одружиться з іншою, той робить перелюб проти неї; **12.** і якщо вона, відпустивши свого чоловіка, вийде заміж за іншого, то й вона чинить перелюб. **13.** Приносили до нього дітей, щоб доторкнувся до них. Учні боронили їм. **14.** Побачивши, Ісус обурився і сказав їм: Дозволяйте дітям приходити до мене, не бороніть їм, бо Царство Боже є для таких. **15.** Щиру правду кажу вам, якщо хто не прийме Божого Царства як дитина, той не увійде до нього. **16.** Обнявши їх, покладав на них руки, благословляв. **17.** Як виходив у дорогу, один підбіг, впав на коліна й запитав Його: Учителю добрий, що маю робити, щоб успадкувати вічне життя? **18.** Ісус сказав йому: Чому називаєш мене добрим? Ніхто не є добрим, один лише Бог. **19.** Знаєш заповіді: не вбивай, не чини перелюбу, не крадь, не свідчи неправдиво, не кривдь, шануй свого батька та матір. **20.** Той сказав Йому: Учителю, все це додержав з малих літ. **21.** Поглянувши на нього з любов'ю, Ісус сказав йому: Одного тобі бракує: піди та все, що маєш, продай і роздай бідним - матимеш скарб на небі; і приходи, [бери свій хрест] і йди за мною. **22.** Він же, засмутившись від сказаного, відійшов пригнічений; бо мав багато добра. **23.** Поглянувши навколо, Ісус каже своїм учням: Як нелегко тим, що мають багатство, увійти в Боже Царство! **24.** Учні жажнулися від тих слів. А Ісус знову у відповідь каже їм: Діти, як нелегко [тим, що надіються на багатство] увійти до Божого Царства! **25.** Легше верблюдові пройти крізь вушко в голці, ніж багатому увійти до Божого Царства! **26.** Вони дуже здивувалися, перемовляючись: То хто ж може спастися? **27.** Поглянув на них Ісус та й каже: У людей це

неможливо, але не в Бога, бо для Бога є все можливе. **28.** Тут Петро став казати Йому: Ось ми залишили все й пішли за тобою. **29.** Ісус сказав: **Щиру правду кажу вам: немає жодного, хто б полишив дім, братів, сестер, матір, батька, [дружину], дітей, чи угіддя - задля мене і задля Євангелії -** **30.** і при цьому не одержав би в сто разів більше вже тепер, у цей час, в умовах переслідувань, - будинків, братів, сестер, матерів, дітей, угідь, - а в майбутньому віці - вічне життя! **31.** Багато хто з перших стане останнім, а останній - першим. **32.** Вони були в дорозі, прямуючи до Єрусалима. Попереду йшов Ісус. І злякалися, ідучи слідом, і жахалися. Покликавши знову дванадцятьох, почав їм говорити про те, що має з ним статися; **33.** **ось, мовляв, ідемо до Єрусалима, а Людський Син буде виданий архиєреям і книжникам, засудять Його на смерть, видадуть поганам; 34.** насміхатимуться з нього, і обплюють Його, і бичуватимуть Його, і вб'ють, а після трьох днів воскресне. **35.** Підходять до нього Яків та Іван - Заведесві сини. Кажуть Йому: Учителю, хочемо, щоб ти нам зробив те, про що проситимемо тебе. **36.** Він сказав їм: **А що хочете, щоб я зробив вам?** **37.** Вони сказали Йому: Зроби нам так, щоб один праворуч тебе, а один ліворуч сиділи ми у твоїй славі. **38.** Ісус же сказав їм: **Не знаєте, чого просите. Чи можете пити ту чашу, яку я п'ю, і хреститися хрещенням, яким я хрещуся?** **39.** Вони сказали Йому: Можемо. Ісус же сказав їм: **Чашу, яку я п'ю, вип'єте, і хрещенням, яким я хрещуся, будете охрещені.** **40.** Але щоб сісти праворуч мене, чи ліворуч, не мені вам це дати, а тим, кому це приготовлено. **41.** Почувши це, десятеро почали нарікати на Якова та Івана. **42.** Ісус же, покликавши їх, каже їм: **Знаєте, що ті, кого вважають володарями народів, панують над ними, а їхні вельможі утискають їх.** **43.** Не так буде у вас. Але якщо хто хоче бути великим, хай буде вам слугою. **44.** Якщо хто з вас хоче бути першим, хай буде для всіх рабом. **45.** Бо й Людський Син не прийшов, щоб послужили Йому, але щоб самому послужити, віддати свою душу як викуп за багатьох. **46.** Приходять до Єрихона. А як з Єрихона виходив з своїми учнями і великою юрбою, то син Тимея - Вартимей - сліпий жебрак, сидів край дороги. **47.** Почувши, що це Ісус Назарянин, став волати й кликати: **Сину Давидів, Ісусе, помилуй мене.** **48.** Довкола всі обурювалися на нього, щоб замовк. А він ще більше кричав: **Сину Давидів, помилуй мене!** **49.** Зупинившись, Ісус сказав: **Покличте його.** Кличуть сліпця, кажуть йому: **Сміливіше, встань, кличе тебе.** **50.** Той скинув свого плаща, скочив, прийшов до Ісуса. **51.** Сказав у відповідь йому Ісус: **Що хочеш, щоб Я тобі зробив?** А сліпий сказав Йому: Учителю, аби я прозрів. **52.** І Ісус сказав йому: **Иди, віра твоя спасла тебе.** І миттю прозрів - та й пішов дорогою за Ісусом.

Глава 11

1. Коли вони наблизилися до Єрусалима, до Витфагії та Витанії, до гори Оливної, посилає двох своїх учнів **2.** і каже їм: **Ідіть до села, що перед вами, і як тільки ввійдете до нього, знайдете ослия прив'язане, на яке ще ніхто з людей не сідав, відв'яжіть його і приведіть.** **3.** І коли хто скаже вам,

що ви це робите, то скажіть, що Господь потребує його і негайно знову відішле його назад. 4. Пішли, знайшли ося прив'язане до воріт з-зовні, на узбіччі, відв'язали його. 5. Дехто з тих, що там стояли, казали їм: Що це ви робите, навіщо одв'язуєте ося? 6. Вони сказали їм так, як велів Ісус, тоді й відпустили їх. 7. Приводять ося до Ісуса, кладуть на нього свої плащі - і він сів на нього. 8. Багато хто стелив своє вбрання на дорозі; деякі різали гілля на полях [і стелили на дорозі]. 9. І ті, що прямували попереду, і що йшли за ним, вигукували: Осанна, благословенний, хто йде в ім'я Господнє! 10. Благословенне прийдешне царство отця нашого, Давида! Осанна на висотах! 11. Увійшов до Єрусалима - до храму. Оглянув усе; як уже була пізня година, пішов до Витанії з дванадцятьма. 12. Другого дня, як вийшли вони з Витанії, зголоднів. 13. Побачивши здаля смоковницю, вкриту листям, підійшов, чи може не знайде чогось на ній. Але наблизившись до неї, нічого не знайшов, окрім листя, бо не була ще пора на плоди смоківниці. 14. Озався та промовив до смоковниці: **Хай з тебе ніколи більше ніхто плоду не з'їсть! І чули те Його учні.** 15. Прийшли до Єрусалима. Увійшовши до храму, почав виганяти тих, що продавали й купували в храмі; перекинув столи міняйлів, ослони тих, що продавали голубів, 16. і не допускав, щоб носили начиння через храм. 17. Навчав їх і говорив їм: **Хіба не написано, що дім мій буде молитовним храмом для всіх народів? Ви ж його зробили печерою розбійників!** 18. Почули про це книжники та архиєреї - шукали нагоди, як би то Його погубити, але боялися, бо цілі юрби захоплювалися Його вченням. 19. Вечорами виходив за межі міста. 20. Проходячи вранці, побачили смоковницю, що вся аж від кореня всохла. 21. Згадавши, Петро каже Йому: Вчителю, ось смоковниця, яку ти прокляв, - вона всохла. 22. У відповідь Ісус їм промовив: **Майте Божу віру.** 23. **Щиру правду кажу вам, що коли хто скаже цій горі: Зрушся, кинься в море, - і не сумніватиметься в серці своїм, але матиме віру, що станеться згідно зі сказаним, - то так і буде Йому.** 24. **Ось чому кажу вам, що все, про що молитесь і просите, - вірте, що одержите, - і сповниться.** 25. **Коли стоїте на молитві, прощайте, коли що маєте проти іншого, щоб і ваш Батько Небесний відпустив вам ваші гріхи.** 26. **[Коли ж не простите, то й ваш Батько Небесний, не простить вам ваших гріхів].** 27. І знову приходять до Єрусалима. Коли ходив він у храмі, підступили до нього архиєреї, книжники і старшини, 28. і кажуть Йому: Якою владою все це робиш? Хто дав тобі владу робити оце? 29. Ісус сказав їм: **Запитаю вас [і я] дещо; як відповісте, то і я скажу вам, якою владою це роблю.** 30. **Хрещення Івана було з неба чи від людей? Дайте мені відповідь.** 31. Ті міркували так, кажучи: Якщо скажемо, що з неба, то запитає, чому ж ви Йому не повірили. 32. А якщо скажемо, що від людей - вони боялися народу, бо всі ж вважали Івана за справжнього пророка. 33. Тому, відповівши, сказали Ісусові: Не знаємо. Ісус їм каже: **То і я не скажу вам, якою владою це роблю.**

Глава 12

1. І почав до них промовляти притчами. Чоловік насадив виноградник, обгородив плотом, зладнав чавило, збудував башту і, передавши все винар'ям, відїхав. 2. У певний час послав раба до винарів узяти у винарів частину від плодів виноградних; 3. Ті, схопивши його, побили, послали ні з чим. 4. І знову послав до них іншого раба - і цьому розбили голову, насміялися. 5. Послав ще одного - і того вбили; отак і інших - одних били, других убивали. 6. Мав він одного улюбленого сина. Нарешті, послав його до них, уважаючи, що: Мого сина пошанують. 7. Ті ж винарі вирахували, що він є спадкоємцем, треба його вбити - і тоді спадщина буде їхньою. 8. Схопили його, вбили, викинули його з виноградника. 9. Отже, що зробить господар виноградника? Прийде і вигубить винарів, а виноградник віддасть іншим. 10. Чи не читали ви цього Писання: Камінь, що його знехтували будівничі, саме він став наріжним каменем! 11. Від Господа це сталося, і є дивовижним в наших очах! 12. Шукали нагоди Його схопити, але побоялися юрби. Зрозуміли, що притча ця - про них. 13. Але лишили Його, відійшли. Посилають до нього деяких з фарисеїв та іродіян, аби ті спіймали Його на слові. 14. Підступили та й кажуть Йому: Вчителю, знаємо, що ти є щирий, ні на кого не зважаєш, на людські обличчя не дивишся, а правдиво учиш дорогам Божим. Чи годиться ото давати податок кесареві, чи ні? Давати нам чи не давати? 15. Він же, знаючи їхню підступність, сказав їм: Навіщо ви мене випробовуєте? Принесіть мені динарій, щоб я Його побачив. 16. Вони принесли. Каже їм: Чий це образ і напис? Вони - Йому: Кесаря. 17. Тоді Ісус відказав їм: Віддайте кесареве - кесарю, а Боже - Богові. І дивувалися вони з Нього. 18. Приходять до Нього садукєї, - це ті, що кажуть, що ніби нема воскресіння, - і питають Його, кажучи: 19. Вчителю, Мойсей написав нам, що коли в когось помре брат і лишить дружину, а дітей не лишить, то хай візьме брат дружину померлого та й відновить потомство своєму братові. 20. Було сім братів. Перший одружився, але, помираючи, не лишив дітей. 21. Другий узяв її - і він помер, не лишивши дітей; і третій також. 22. І [взяли її] так семеро - і не лишили по собі потомства. Після всіх померла й жінка. 23. У воскресіння, коли вони воскреснуть, котрому з них буде вона дружиною? Бо семеро її мали за дружину. 24. Ісус сказав їм: Чи не тому помиляєтеся, що не знаєте ні Писання, ні Божої сили? 25. Бо коли воскресають із мертвих, то не одружуються і не віддаються, але є такими, як ангели на небі. 26. А про мертвих, що встають, хіба не читали ви в книгах Мойсея про те, що сказав йому Бог біля куца: Я Бог Авраамів, і Бог Ісааків, і Бог Яковів? 27. Не є він Богом мертвих, але живих! [Отож, ви] дуже помиляєтеся. 28. Один із книжників, почувши їхню суперечку і побачивши, як добре він їм відповів, підійшов і запитав Його: Яка заповідь є найпершою з усіх? 29. Ісус відповів, що найпершою є: Слухай, Ізраїлю, наш Господь Бог - єдиний Господь. 30. І ще: Люби Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою. [Це перша заповідь. 31. А друга подібна до неї:] Люби свого ближнього, як самого себе! Іншої більшої заповіді від цих нема. 32. І сказав Йому книжник: Учителю, дуже добре відповів ти, що Бог є один і нема іншого, крім Нього, 33. і що

любити Його всім серцем, усім розумом, [усією душею,] усією силою, і що любити ближнього, як себе самого, - це більше за всякі всепалення і жертви. **34.** Ісус, побачивши, що він розумно відповів, сказав йому: **Ти не далекий від Божого Царства.** Ніхто не смів Його більше розпитувати. **35.** У відповідь Ісус казав під час навчання в храмі: **Як можуть говорити книжники, що Христос є сином Давида?** **36.** Сам же Давид промовив був під дією Святого Духа: Сказав Господь до Господа мого: **Сядь праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів під твої ноги.** **37.** Сам Давид називає Його Господом, то як же може бути він його сином? І багато людей слухали Його з насолодою. **38.** І казав у навчанні своїм: **Стережіться книжників, що люблять прогулюватися в довгих шатах, приймати поздоровлення на ринках, 39. перші місця в синагогах та передні лави на бенкетах; 40. що проковтують доми вдовиць, але довго напоказ моляться, - вони одержать дуже тяжкий присуд. 41. Сівши навпроти скарбниці, дивився, як натовп кидає мідяки до скарбниці. Численні багатії вкидали чимало. 42. Підійшла одна бідна вдова і вкинула дві лепти, тобто кодрант. 43. Покликавши своїх учнів, сказав їм: Щиру правду кажу вам, що ця бідна вдовиця вкинула більше за всіх тих, що кидали тут до скарбниці; 44. бо всі вкидали надлишки, а вона дала зі свого убогства все, що мала, увесь свій прожиток.**

Глава 13

1. Як виходив з храму, каже Йому один з Його учнів: Учителю, поглянь, яке каміння, яка будова!
2. А Ісус сказав йому: **Чи бачиш ці великі споруди? Не залишись тут каменя на камені, який не був би зруйнований!** **3.** Коли він сидів на Оливній горі навпроти храму, питали Його наодинці Петро, Яків, Іван та Андрій: **4.** Скажи нам, коли це буде, і який знак, коли все те має здійснитися?
5. Ісус почав їм казати: **Стережіться, щоб хтось вас не обманув: 6. бо багато-хто прийде під моїм ім'ям, кажучи, що то я є. І багатьох обманять. 7. Коли почуєте про війни, воєнні чутки, то не лякайтеся, бо треба, щоб так сталося; але то ще не кінець. 8. Бо повстане народ проти народу, царство проти царства; будуть землетруси місцями, буде голод [і розруха]. Це початок мук. 9. Стережіться ж самі. Видадуть вас на суди, а в синагогах будете биті і станете перед правителями та царями через мене їм на свідчення. 10. Треба, щоб до того між усіма народами була проповідана Євангелія. 11. І коли поведуть вас видати, не журіться наперед, що маєте сказати. Бо те, що буде вам дано в тій годині, - це й говорити: не ви говоритимете, але Святий Дух. 12. І видасть на смерть брат брата, батько дитину, повстануть діти проти батьків і вб'ють їх. 13. Ненавидітимуть вас усі за моє ім'я. А той, хто витримає до кінця, буде спасений. 14. Коли ж побачите мерзоту запустіння, що загніздилася там, де їй не слід, то хто читає, хай розуміє. Тоді ті, хто в Юдеї, хай утікають в гори. 15. А той, що на даху, хай не злізає [в дім], навіть хай не входить взяти щось зі своєї хати. 16. І хто на полі, хай не вертається назад, щоб узяти свій одяг. 17. Горе ж у тих днях буде вагітним і тим, що годують грудьми. 18. Моліться ж, щоб [ваша втеча] не була зимою, 19. бо ті дні будуть такі**

скорботні, що не було таких від початку світу, що його створив Бог, і аж до нині, і не буде! **20.** І коли б Господь не вкоротив днів, то не спаслася б жодна людина. Але задля вибраних, - тих, кого він вибрав, - вкоротив він дні. **21.** Якщо тоді хто скаже вам: ось тут Христос, ось там, - не вірте. **22.** Бо повстануть фальшиві месії та фальшиві пророки і чинитимуть знаки й чуда, щоб ошукати, якщо можливо, і вибраних. **23.** Ви ж стережіться: наперед кажу вам усе. **24.** Але в ті дні, по тій скорботі, сонце згасне, місяць не дасть свого світла, **25.** зірки попадають з неба, зрушаться сили, що на небі. **26.** І тоді побачать Людського Сина, що йде на хмарах з великою силою і славою. **27.** І тоді пошле ангелів, збере своїх вибраних від чотирьох вітрів, від краю землі - до краю неба. **28.** Навчіться притчі від смоковниці. Коли її галуззя стане м'яким, випустить листя, - знайте, що жнива близько. **29.** Так і ви, коли побачите, що це відбувається, - знайте, що близько, уже при дверях. **30.** Щиру правду кажу вам, що не минеться рід цей, як усе це станеться. **31.** Небо й земля минуться, - слова ж мої не минуться. **32.** А про той день або про годину не знає ніхто: ані ангели на небі, ані Син, а тільки Батько. **33.** Стережіться, пильнуйте [і моліться]: бо не знаєте, коли час настане. **34.** Це так, як чоловік, відходячи, лишив свою хату, дав своїм рабам владу, кожному його справу - і наказав воротареві, щоб пильнував. **35.** Отже, пильнуйте, бо не знаєте, коли господар вернеться, - увечері, опівночі, чи як півень заспіває, **36.** чи вранці; щоб раптово прийшовши, не знайшов вас сплячими. **37.** А що вам кажу, кажу всім: пильнуйте!

Глава 14

1. Через два дні була Пасха й Опрісноки. Архиєреї та книжники вишукували, як Його підступом схопити і вбити. **2.** Але, казали, щоб не на свято, аби не було якогось заколоту в народі. **3.** Коли був він у Витанії в оселі Симона прокаженого і сидів за столом, прийшла жінка, що мала алебастрову пляшечку дорогоцінного пистикійського народного мира. Надбивши алебастрову пляшечку, поливала Йому голову. **4.** Деякі обурювалися між собою [і говорили]: Навіщо така трата мира? **5.** Це миро можна продати більш як за триста динаріїв та роздати бідним! Усе докоряли їй. **6.** Ісус сказав: Лишіть її. Навіщо її бентежите? Вона добру справу зробила мені! **7.** Завжди маєте бідних біля себе, і будь-коли можете робити їм добро; мене ж не завжди маєте. **8.** Що вона могла - те й зробила: заздалегідь змастила моє тіло перед похороном. **9.** Щиру правду кажу вам: де тільки проповідуватиметься [ця] Євангелія по всьому світі, - це, що вона зробила, буде сказано в її пам'ять. **10.** І Юда Іскаріотський, один з дванадцятьох, пішов до архиєреїв, щоб Його їм видати. **11.** А вони, як те почули, то зраділи й обіцяли йому срібняків дати. І він шукав, як би Його в сприятливий час видати. **12.** Першого дня Опрісноків, коли жертвували на пасху, говорять Йому Його учні: Де хочеш, щоб приготували ми пасху, щоб спожив ти? **13.** Посилає двох своїх учнів, каже їм: Ідіть до міста, зустрінє вас чоловік, який воду в глечикові нестиме, - ідіть за ним. **14.** Куди увійде, - скажіть господареві дому, що Вчитель каже: Де моя світлиця, в якій

споживатиму з моїми учнями пасху? **15.** І той вам покаже велику світлицю - прибрану, готову: тут і приготуйте нам. **16.** І відійшли учні, і прийшли до міста, і знайшли так, як сказав їм, - і приготували пасху. **17.** Коли настав вечір, приходить з дванадцятьма. **18.** Як сиділи за столом та їли, Ісус сказав: **Щиру правду кажу вам, що один з вас, що їсть зі мною, видасть мене.** **19.** Почали вони сумувати і питати Його один за одним: Чи не я, бува, [і інший: Чи я]? **20.** Він же сказав їм: Один з дванадцятьох, що вмокає зі мною в одній мисці. **21.** Людський Син іде так, як написано про нього. Горе тій людині, через яку Син Людський буде зраджений. Краще було б тій людині не народжуватися. **22.** Як вони їли, [Ісус] узяв хліб, поблагословив, переломив, дав їм і сказав: **Візьміть, [споживайте], це тіло моє.** **23.** Узяв чашу, хвалу сказав, дав їм - і всі пили з неї. **24.** Промовив їм: **Це моя кров [Нового] Завіту, що проливається [за багатьох].** **25.** Щиру правду кажу вам, що більше не питиму плоду виноградного до того дня, коли Його питиму новим - у Божому Царстві. **26.** І заспівавши, вийшли на Оливну гору. **27.** Каже їм Ісус, що: **Всі ви спокуситеся, бо написано: Вражу Пастиря - і розбредуться вівці.** **28.** Але потім, коли воскресну, то з'явлюся раніше вас у Галилеї. **29.** Петро сказав Йому: Хай усі спокусяться, - але не я. **30.** Каже йому Ісус: **Щиру правду кажу тобі, що ти нині, цієї ночі, перш ніж двічі заспіває півень, ти тричі мене зречешся!** **31.** Він же ще сильніше запевняв: Якби я мав умерти з тобою, - все одно не зречуся тебе! Так само і всі казали. **32.** І приходять до місця, що зветься Гетсиманія, і каже своїм учням: **Сидіть тут, доки не помолюся.** **33.** Взяв з собою Петра, Якова та Івана і почав сумувати й тужити **34.** та казати їм: **Смертельно смутна моя душа - будьте тут і пильуйте.** **35.** Відійшовши трохи, упав на землю і молився, щоб, коли це можливо, поминула Його ця година. **36.** Казав: **Авва, Батьку! Все для тебе можливе: зроби так, щоб поминула мене ця чаша; але хай буде не те, чого я хочу, але те, що ти.** **37.** І приходить - знаходить, що вони заснули; каже Петрові: **Симоне, ти спиш? Ти не зміг пильнувати однієї години?** **38.** **Не спить і молись, щоб не ввійти вам у спокусу, бо дух бадьорий, а тіло кволе.** **39.** І пішов знову, помолився, промовивши те ж слово. **40.** А повернувшись, знайшов, що вони знову спали, бо очі їхні обважніли - та й не мали що відповісти. **41.** Приходить утретє, каже їм: **Спите далі і спочиваєте? Досить, прийшла година, і Людський Син видається в руки грішників.** **42.** **Уставайте, ходімо, вже наблизився той, що мене зраджує.** **43.** Щойно він це вимовив, як з'явився Юда, один із дванадцятьох, і з ним юрба з мечами та колами від архиєреїв, книжників і старшин. **44.** Той, що зрадив Його, дав їм знак, кажучи: Кого поцілую, той і є; схопіть Його і ведіть обережно. **45.** Пішов, тут же підступив до нього й каже: Учителю! - і поцілував Його. **46.** Ті ж простягли до нього руки - й схопили Його. **47.** Один із тих, що стояли, витягнув меч і вдарив архиєрєєвого раба та відрізав йому вухо. **48.** Ісус сказав їм у відповідь: **Ви вийшли зі зброєю і колами, наче проти розбійника, щоб мене схопити.** **49.** **Кожного дня був я з вами, навчав у храмі, але не хапали ви мене; та нехай же збудуться Писання.** **50.** І всі полишили Його, втекли. **51.** Один юнак ішов за ним, обгорнувшись наголо в простирадло. Схопили і його. **52.** Але він,

лишивши простирадло, втік [від них] голим. **53.** Повели Ісуса до архиєрея. Зійшлися всі архиєреї, старшини та книжники. **54.** Слідом за ним здалека йшов Петро - аж у двір архиєрея. Сів зі слугами та й грівся біля вогню. **55.** Архиєреї, вся рада, шукали свідчень проти Ісуса, щоб Його вбити, але не знаходили. **56.** Багато хто неправдиво свідчив проти нього, та свідчення ті не сходилися. **57.** Деякі, піднімаючись, фальшиво наговорювали на нього так: **58.** Ми чули, як він говорив, що **зруйнує цей рукотворний храм і за три дні збудує інший, нерукотворний.** **59.** Але й це їхнє свідчення не підтвердилося. **60.** Тоді архиєрей, ставши посередині, й запитав Ісуса і сказав: То не відповідаєш нічого на те, що проти тебе свідчать? **61.** Він мовчав і не відповідав нічого. Вдруге архиєрей запитав Його і каже Йому: Чи ти Христос, Син Благословенного? **62.** А Ісус сказав: **Я ним є - і побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч Сили і йтиме небесними хмарами.** **63.** Архиєрей роздер на собі одяг і сказав: Навіщо потрібні нам свідки? **64.** Ви ж чули оце хулу, - як вам здається? І вони всі присудили, що Він повинен умерти. **65.** Деякі почали плювати на нього, закривати Його обличчя, бити по щоках, ще й приказували Йому: Пророкуй! І слуги теж били Його в обличчя. **66.** Петро був унизу на подвір'ї. Приходить рабиня архиєресва, **67.** побачила Петра, що грівся, глянула на нього й каже: І ти був з Ісусом Назарянцем. **68.** Він зрікся, кажучи: Не знаю, не розумію, про що ти говориш. І вийшов у переддвір'я. І тут півень заспівав. **69.** Рабиня, побачивши Його знову, почала говорити присутнім, що цей є із них. **70.** Він знову зрікся. Невдовзі присутні казали Петрові: Справді, ти з них, бо ти галилеєць [і мова твоя та сама]. **71.** Він почав божитися, клястися, що не знає людини, про яку вони говорять. **72.** І тут удруге заспівав півень. Згадав Петро слово, яке йому сказав Ісус: **Перш ніж півень двічі заспіває, зречешся мене тричі.** І почав плакати.

Глава 15

1. Рано-вранці архиєреї радилися зі старшинами, книжниками та всім синаєдріоном і, зв'язавши Ісуса, повели й передали Пилатові. **2.** Запитав Його Пилат: Чи ти Юдейський Цар? Він у відповідь мовив йому: **Ти кажеш.** **3.** І архиєреї все обвинувачували Його. **4.** Пилат же знову запитав Його, кажучи: Ти нічого не відповідаєш? Дивись, скільки проти тебе свідчать! **5.** Ісус вже нічого не відповідав, а Пилат дивувався. **6.** На кожне св'ято він відпускав їм одного в'язня, за якого просили. **7.** Був один, що звався Варавою, ув'язнений з бунтівниками, які під час бунту вчинили вбивство. **8.** Юрба підійшла й стала просити, щоб вчинив їм, як і раніше. **9.** Пилат у відповідь їм сказав: Чи хочете, щоб я відпустив вам Юдейського Царя? **10.** Бо знав, що це із заздрощів архиєреї Його видали. **11.** Архиєреї ж підбурювали юрбу, щоб краще їм відпустив Вараву. **12.** Пилат у відповідь знову сказав їм: То що хочете, щоб я зробив з тим, якого називаєте Юдейським Царем? **13.** Вони знову закричали: Розіпни Його! **14.** Пилат говорив їм: Але що злого зробив він? Вони ж ще більше закричали: Розіпни Його! **15.** Пилат, бажаючи догодити юрбі, відпустив їм Варавву, а Ісуса,

збичувавши, видав на розп'яття. **16.** Вояки повели Його до середини двору, тобто в преторій, і скликали всю чоту. **17.** Зодягли Його в багряницю, поклали на нього сплетеного тернового вінка, **18.** почали вітати Його: Радій, Царю Юдейський! **19.** Били Його по голові тростиною, плювали на нього і, падаючи на коліна, вклонялися Йому. **20.** Коли наглумилися над ним, скинули з нього багряницю і зодягли в Його одяг. І вивели, щоб розп'яти Його. **21.** Примусили одного перехожого - Симона Киринейського, що повертався з поля, батька Олександра та Руфа, щоб узав Його хрест. **22.** Приводять Його на Голготу, місце, що в перекладі означає Лобне місце. **23.** Дали Йому [пити] вино з миррою, але він не взяв. **24.** І розп'яли Його, і розділили Його одяг, кидаючи жереб, хто що візьме. **25.** Була ж третя година, як розп'яли Його. **26.** І написали Його провини так: Юдейський Цар. **27.** З ним розп'яли двох розбійників, одного праворуч, другого ліворуч від нього. **28.** [Збулося Писання, що каже: Його причислено до злочинців.] **29.** Перехожі лихословили Його, киваючи своїми головами й кажучи: Овва, ти, що нищиш храм і за три дні відбудовуєш! **30.** Ану порятуй себе самого - зійди з хреста! **31.** Так само й архиєреї між собою говорили й глузували разом із книжниками: Інших урятував, а себе не може врятувати! **32.** Христос, Цар Ізраїлю, хай-но зійде тепер з хреста, щоб ми побачили і повірили [в нього]. Розп'яті з ним також Його зневажали. **33.** Як настала шоста година, впала темрява по всій землі до дев'ятої години. **34.** А о дев'ятій годині Ісус закричав дужим голосом: **Елої, Елої, лама савахтані?** Що означає в перекладі: **Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?** **35.** Деякі з тих, що там стояли, почувши те, казали: Ось, кличе Іллю! **36.** А один, побігши, наповнив губку оцтом, прикріпив її до тростини і дав Йому пити, примовляючи: Чекайте, побачимо, чи прийде Ілля Його зняти. **37.** Ісус голосно скрикнув - і віддав духа. **38.** Тоді завіса в храмі роздерлася надвоє - згори додолу. **39.** Сотник, що стояв навпроти нього, побачивши, як він віддав духа, промовив: Справді, ця людина була Божим Сином. **40.** Були тут жінки, які здаля дивилися: між ними Марія Магдалина, Марія - мати Якова молодшого і мати Йосії, і Соломія. **41.** Коли він був у Галилеї, вони ходили за ним і прислужували Йому; і багато інших, які прийшли з ним до Єрусалима. **42.** Коли звечоріло, - а була п'ятниця, яка є перед суботою, - **43.** прийшов Йосип, що з Ариматеї, - поважний радник, котрий сам очікував Божого Царства, - і відважився піти до Пилата й попросити Ісусове тіло. **44.** Пилат здивувався, що він уже помер; викликавши сотника, запитав його, чи давно помер? **45.** Довідавшись від сотника, дав тіло Йосипові. **46.** Той купив полотно, зняв Його тіло, обвинув полотном і поклав Його до гробниці, що була висічена в скелі, привалив камінь до входу в гробницю. **47.** Марія Магдалина і Йосієва мати Марія дивилися, де Його поклали.

Глава 16

1. Як минула субота, Марія Магдалина, Марія Якова і Соломія купили пахощів, щоб піти й намастити Його. **2.** На світанку першого після суботи дня приходять до гробниці - як зійшло

сонце. **3.** І говорили між собою: Хто ж відвалить нам камінь від входу в гробницю? **4.** Та, пригледівшись, бачать, що камінь відсунений, хоч був дуже великий. **5.** Увійшовши до гробниці, побачили зодягненого у все біле юнака, який сидів праворуч, - і жахнулися. **6.** А він їм каже: Не жахайтесь; ви шукаєте Ісуса Назарянця, розіп'ятого? Він воскрес - нема Його тут. Ось місце, де були поклали Його. **7.** Ідіть же та скажіть Його учням, Петрові, що очікуватиме вас у Галилеї; там Його побачите, - так як сказав вам. **8.** Вийшовши, побігли від гробниці, бо їх охопили тремтіння і жах; і нікому нічого не сказали, бо боялися. **9.** А як воскрес Він уранці, в перший після суботи день, з'явився він найперше Марії Магдалині, з якої вигнав був сім бісів. **10.** Пішовши, вона сповістила тим, що були з ним, - ті плакали й ридали; **11.** дізнавшись, що він живий, що вона Його бачила, - не повірили. **12.** Після цього з'явився в іншій вигляді двом із перехожих, що йшли до села. **13.** А ті вже сповістили іншим, але і їм не повірили. **14.** Нарешті з'явився одинадцятьом, коли ті були за столом; дорікав їм за невірство і твердосердя, бо не повірили тим, які побачили Його воскреслим. **15.** Сказав їм: **Ідіть по цілому світові та проповідуйте Євангелію всякому творінню.** **16.** **Хто повірить і охреститься, буде врятований, а хто не повірить, буде засуджений.** **17.** **І такі ознаки супроводжуватимуть тих, що повірили: Моїм ім'ям виганятимуть бісів, говоритимуть новими мовами.** **18.** **І візьмуть у руки зміїв і хоча щось смертоносне вип'ють, - їм не пошкодить; покладуть руки на недужих - і ті стануть здоровими.** **19.** Тож Господь Ісус, промовивши до них, піднісся на небо, сів праворуч Бога. **20.** Вони пішли і проповідували всюди; а Господь допомагав і стверджував слово чудесами, що Його супроводжували. [Амінь.]

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса